

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

31. Martij. Qui obliviscitur sui, & suorum commodorum propter obsequium
Dei, habet vigilem pro se Deum. S. Ignat. apud Barto. l. 4. §. 35.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

mis optimi fieri possunt. Tu tibi, non ali
attende.

Ut argilla figuli manum prompta subi
quamvis formam recipere facilis, qua
artificis manus impresserit; ita tu Deo
tractabilem offer. Sine illum agere.

31. Martii.

*Qui obliviscitur sui, & suorum commo
rum propter obsequium Dei, habet
gilem pro se Deum, S. Ignat. apud Batt
l. 4. §. 35.*

FAc pro Deo, quæcunque potes, &
pro te faciet, quæ tu non potes; d
enim illi difficilè est tibi succurrere, d
potestas illi deest, nec voluntas. Pron
ptior ille est ad dandas, quam tu accip
endas gratias. Nemo meliorem sui cura
habet, quam qui sic negligit.

Malè tibi consulis, dum tempus divini
obsequiis addictum ad alia derivas: que
potes rei sperare successum? Si Deo displi
ces, unde tibi erit benedictio?

Quærite primùm Regnum Dei, & cæt
ra adjicientur vobis. Non perit tempus
quod pietati tribuitur, plus proficies ora
do, quam studendo.

Frustra fatigamini! Non estis vos, qui loquimini. Pater cœlestis dabit vobis in illa hora, quid loquamini. Sine quo nihil, cum quo potestis omnia, facere. In illos liberalior, qui se, & sua parùm, Deum super omnia, curant.

I. Aprilis.

*In splendidis, & bene cultis sui contemptus,
omnisque excellentia, & existimationis
conculatio corporis maceratione & prior
& potior esse debet. S. Ignat. in vit. apud
Bart*

UT rara, ita magna virtus est humilitas honorata : quod se myricæ demittant, quod in humili reptent vermiculi, magnum non est, sed quod cedrus exaltata caput inclinet, ac quam altè fertur in sublime, tam profundas in terram mittat radices, hoc vulgare non est.

Honorem & vitam pari passu tueri, ambitionis tessera est; quam remotum ab hoc Christi axioma ! qui elegit esse opprobrium hominum, & abjectio plebis.

Qui magnus esse vult, id medià sui depressione obtinebit. Si enim nihil honore sublimius orbis habet, hunc contempsisse,

E

se,